

man binder sig til dette Lovforslag. Derfor udtrykte jeg det i Gaar saaledes, at jeg kunde betragte det som et Program for Fremtiden, der kunde betegne den Enighed, man var kommen til i dette Ting, og som det saa kunde være ønskeligt, at det andet Ting fik Lejlighed til at udtale sig om. Men jeg udtalte i Gaar, og jeg skal gentage det i Dag, at dette Lovforslag, saaledes som det kan ventes vedtaget her — jeg kan jo ikke vide, hvorledes det vil blive vedtaget her, men man er dog saa fri at føle nogenlunde sikkert paa Forhaand, hvorledes Resultatet vil blive — saa vist som noget ikke kan blive til Lov i den Skikkelse, hvori det efter al Sandsynlighed bliver vedtaget her. Det kan være af Interesse at saa Landstinget til at tage Stilling til dette Lovforslag, men at der i Landstinget vil blive indført Ændringer i det, som senere kunne komme til Overvejelse her, det er efter min Formening sikkert. Hvorledes det saa vil gaa, skal jeg ikke indlade mig paa at sjaa noget om.

Korsgaard: Jeg kan meget vel forstaa, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Vojen), der jo førte Ordet for Forslagsstillerne, blev noget overrasket ved den Modtagelse, som Forslaget har faaet, thi jeg har ligesom den ærede Indenrigsminister gennemset Listen over de sammensmeltede Herrer, som have stillet Forslaget, og jeg havde ogsaa fundet, at det er en helt omfattende Sammenslutning, som her har fundet Sted — der mangler kun et enkelt ganske lille Parti her i Salen, som ikke er repræsenteret her. (Ufbrydelse). Ja jeg kender den Historie meget godt. Smidlertid er der ikke, saa vidt jeg skønner, saa meget ondt i denne Sammenslutning, som der ellers plejer at lægges i dette Ord. Jeg hørte jo nok, at det ærede Medlem for Ribe (Vest) railleerede noget over Sammenslutningen; men da jeg finder, at hans Parti eller hans Gruppe er repræsenteret her, antager jeg, han har benyttet Ordet „Sammenslutning“ i en god Mening, og at det ikke er den sædvanlige Sammenslutning, han mente, der er af en meget ondartet Karakter. Som sagt, jeg havde ogsaa ventet, at dette Forslag, som bæres frem af alle Sider i Tinget — jeg regner altsaa ikke den Gruppe med, som ikke deltager i denne Sammenslutning — jeg havde ventet, at det havde fundet en smuk Modtagelse. Ganske vist var jeg ikke i Tvivl om, at der vilde blive rejst adskillige Indvendinger imod Enkelthederne i Forslaget, og at det vilde blive sagt om Forslaget, at det var noget for løst sammensøjet, men jeg

havde dog troet, at naar 3 Udvalg, der repræsenterer eller tælle omtrent Halvdelen af Tingets Medlemmer, komme med et Forslag — ganske vist gennem deres delegerede — saa vilde det finde ret almindelig Tilslutning her. I Stedet for have vi i disse to Dage hørt næsten lutter Kritik over dette Forslag, og jeg maa sige: jeg beklager det meget. Jeg kan vel erkende, at dette Forslag næppe kan eller næppe vil blive til Lov, netop i den Skikkelse, hvori det foreligger her, men det forekommer mig dog, at det maa erkendes, at der ved dette Forslag er gjort et særdeles stort Spring fremad med Hensyn til vore Jærnbaneanlæg. I de senere Aar har man jo næsten været udsat for et Smil her i dette Ting, naar man interesserede sig for Jærnbaneanlæg, og man har saaledes stillet sig paa det samme nonchalante, ligegyldige Standpunkt, som det ærede Medlem for Langeland (Brandes) indtager overfor alle nyttige Sager her i Landet, at man ikke interesserer sig for dem. Her foreligger altsaa en Tilfendegivelse af, at alle Grupper eller Partier her i Tinget have optaget Jærnbaneanlæg som en fælles Sag, der nu forpligter alle Grupper her i Tinget. Jeg tror, at hvad man end kan sige om dette Forslag, hvor løst det end kan være i forskellige Retninger, saa maa man dog sige, at alle Partier her i Tinget derved have forpligtet sig til at optage Jærnbaneanlæg som en stor og vigtig Statssag, og jeg sætter Pris paa, at man er kommen saa vidt. At der kan være enkelte Undtagelser, undrer mig ikke; navnlig undrer det mig ikke, at det ærede Medlem fra Langeland ikke interesserer sig for den Slags Ting, det ærede Medlem har jo meget højere, større og vigtigere Opgaver at interessere sig for her i Livet end at tage sig af saadanne Smaating som Jærnbaner. Naar han skal følge Reglen „do, ut des“, der saa hyppig er omtalt her, saa er det for en langt vigtigere Sag. Man maa nemlig ikke tro, at det ærede Medlem ikke kender denne Regel, og at han ikke politiserer efter den Regel: „Noget for noget“. Naar der f. Eks. er Spørgsmaal om — jeg vil sige: at skaffe en lille Bid til den kære Familie, hvortil det ærede Medlem hører, saa kender det ærede Medlem meget godt den Regel: „do, ut des“. Jeg skal minde om, hvorledes vi her i Forjor hørte, at det afgaaede Medlem for Røge (Hørup) erklærede, at hvis der ikke kom en bestemt Bevilling til en bestemt Mand her i Landet, saa vilde han stemme imod alle de andre, der vare foreslaaede. Det var en meget bestemt Gennemførelse af Reglen: „do, ut des“; men jeg vil er